

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

		Talmud Navigator											
		מ	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-מאימתי	מאן דאמר												
מימרא	מאן דאמר												
הלכה כרבי שמעון שאמר משום רבי עקיבא.	רבי אחא ברבי חנינא אמר רבי יהושע בן לוי:												ט.
ובלבד שלא יאמר השכיבנו.	רבי זירא:												ט.
הא דרבי אחא ברבי חנינא אמר רבי יהושע בן לוי, לאו בפירוש איתמר אלא מכללא איתמר.	כי אתא רב יצחק בר יוסף אמר:												ט.
דההוא זוגא דרבנן דאשתכור בהלולא דבריה דרבי יהושע בן לוי, אתו לקמיה דרבי יהושע בן לוי, אמר: כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק.	[רבי יהושע בן לוי]												ט.
מעשה שבאו בניו וכו'.													ט.
ועד השתא לא שמיע להו הא דרבן גמליאל?													ט.
רבנן פליגי עילוויך - ויחיד ורבים הלכה כרבים, או דלמא רבנן כוותך סבירא להו, והאי דקאמרי עד חצות - כדי להרחיק אדם מן העבירה?	הכי קאמרי ליה:												ט.
רבנן כוותי סבירא להו, וחיבינן אתם. והאי דקאמרי עד חצות - כדי להרחיק אדם מן העבירה.	אמר להו: [ר"ג]												ט.
ולא זו בלבד אמרו אלא וכו'.													ט.
ורבן - גמליאל מי קאמר עד חצות דקתני ולא זו בלבד אמרו?													ט.
אפילו לרבנן דקאמרי עד חצות - מצותה עד שיעלה עמוד השחר, והאי דקאמרי עד חצות - כדי להרחיק אדם מן העבירה.	הכי קאמר להו רבן גמליאל לבניה:												ט.
הקטר חלבים וכו'.													ט.
ואילו אכילת פסחים לא קתני.													ט.
קריאת שמע ערבית, והלל בלילי פסחים, ואכילת פסח - מצותן עד שיעלה עמוד השחר	ורמינהי:												ט.
לא קשיא, הא - רבי אלעזר בן עזריה, הא - רבי עקיבא.	רב יוסף:												ט.
(שמות י"ב) ואכלו את הבשר בלילה הזה, רבי אלעזר בן עזריה אומר: נאמר כאן בלילה הזה ונאמר להלן (שמות י"ב) ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה - מה להלן עד חצות, אף כאן עד חצות.	דתניא: [רבי אלעזר בן עזריה]												ט.
והלא כבר נאמר (שמות י"ב) בחפזון - עד שעת חפזון אם כן מה תלמוד לומר בלילה - יכול יהא נאכל כקדשים ביום, תלמוד לומר: בלילה, בלילה הוא נאכל, ולא ביום.	אמר ליה רבי עקיבא:												ט.
בשלמא לרבי אלעזר בן עזריה דאית ליה גזירה שוה - אצטריך למכתב ליה הוה, אלא לרבי עקיבא - האי הוה מאי עביד ליה?													ט.
למעוטי לילה אחר הוא דאתא סלקא דעתך אמינא הואיל ופסח קדשים קלים ושלמים קדשים קלים, מה שלמים נאכלין לשני ימים ולילה אחד - אף פסח נאכל שתי לילות במקום שני ימים, ויהא נאכל לשני לילות ויום אחד קמשמע לן בלילה הזה - בלילה הזה הוא נאכל, ואינו נאכל בלילה אחר.													ט.
ורבי אלעזר בן עזריה?													ט.
(שמות י"ב) מלא תותירו עד בקר נפקא.	[רבי אלעזר בן עזריה]												ט.
ורבי עקיבא?													ט.
אי מהתם הוה אמינא: מאי בקר - בקר שני.	[רבי עקיבא]												ט.
ורבי אלעזר?													ט.
אמר לך: כל בקר - בקר ראשון הוא.	[רבי אלעזר בן עזריה]												ט.
והני תנאי כהני תנאי													ט.
(דברים ט"ז) שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים. רבי אליעזר אומר: בערב אתה זובח, וכבוא השמש אתה אוכל, ומועד צאתך ממצרים אתה שורף	דתניא: [רבי אליעזר]												ט.
בערב אתה זובח, כבוא השמש אתה אוכל, ועד מתי אתה אוכל והולך - עד מועד צאתך ממצרים.	רבי יהושע:												ט.
הכל מודים, כשנגאלו ישראל ממצרים - לא נגאלו אלא בערב, שנאמר (דברים ט"ז) הוציאך ה' אלהיך ממצרים לילה, וכשיצאו - לא יצאו אלא ביום, שנאמר (במדבר ל"ג) ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה. על מה נחלקו - על שעת חפזון	רבי אבא:												ט.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא- challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
ברכות-מאימתי	מימרא	רבי אלעזר בן עזריה סבר:	◆	■								ט.	
		מאי חפזון - חפזון דמצרים										ט.	
		מאי חפזון - חפזון דישׂראל.	◆	■								ט.	
		הוציאך ה' אלהיך ממצרים לילה - וכי בלילה יצאו? והלא לא יצאו אלא ביום, שנאמר: ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה אלא: מלמד שהתחילה להם גאולה מבערב.	■									ט.	
		אמרו דבי רבי ינאי:								■	■	ט.	
		אמרו לו: ולואי שנצא בעצמנו.								■	■	ט:	
		משל לאדם שהיה חבוש בבית האסורים, והיו אומרים לו בני אדם: מוציאין אותך למחר מבית האסורין ונותנין לך ממון הרבה, ואומר להם: בבקשה מכם, הוציאוני היום ואיני מבקש כלום.								■	■	ט:	
		(שמות י"ב) וישאלום. אמר רבי אמי: מלמד, שהשאלום בעל כרחם.								■	■	ט:	
		איכא דאמרי:								◆	■	ט:	
		בעל כרחם דמצרים								◆	■	ט:	
		ואיכא דאמרי:								◆	■	ט:	
		בעל כרחם דישׂראל.								■		ט:	
		מאן דאמר בעל כרחם דמצרים - דכתיב (תהלים ס"ח) ונות בית תחלק שלל								■		ט:	
		מאן דאמר בעל כרחם דישׂראל - משום משוי.								■		ט:	
		(שמות י"ב) וינצלו את מצרים. אמר רבי אמי: מלמד שעשאוה כמצודה שאין בה דגן.								◆	■	ט:	
		עשאוה כמצודה שאין בה דגים.								◆	■	ט:	
		(שמות ג') אהיה אשר אהיה. אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: לך אמור להם לישראל: אני הייתי עמכם בשעבוד זה ואני אהיה עמכם בשעבוד מלכויות.									■	■	ט:
		אמר לפניו: רבונו של עולם דיה לצרה בשעתה.									■	■	ט:
		אמר לו הקדוש ברוך הוא: לך אמור להם (שמות ג') אהיה שלחני אליכם.									■	■	ט:
		לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם ענני - שתרד אש מן השמים ותאכל כל אשר על המזבח, וענני - שתסיה דעתם כדי שלא יאמרו מעשה כשפים הם, שנאמר: (מלכים א' י"ח) ואתה הסבת את לבם									■		ט:
		מאימתי קורין את שמע בשחרית? משיכיר בין תכלת ללבן.									◆	■	מ
		בין תכלת לכרתי.									◆	■	ט:
		(וגומרה) עד הגיץ החמה.									◆	■	ט:
		עד שלש שעות שכן דרך מלכים לעמוד בשלש שעות.									◆	■	ט:
		הקורא מכאן ואילך לא הפסיד, כאדם הקורא בתורה.									■		ט:
		מאי בין תכלת ללבן?									^		ט:
		אילימא בין גבבא דעמרא חיורא לגבבא דעמרא דתכלתא									!		ט:
		הא בליליא נמי מידע ידע?									ז		ט:
		אלא: בין תכלת שבה ללבן שבה.									!		ט:
		משיכיר בין זאב לכלב									◆	■	ט:
		תניא, רבי מאיר:									◆	■	ט:
		רבי עקיבא:									◆	■	ט:
		בין חמור לערוד									◆	■	ט:

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■ ◊ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story
מקרא- key:

		Talmud Navigator										
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ברכות-מאימתי	מירא	מאן דאמר										
משיראה את חברו רחוק ארבע אמות ויכירנו.	ואחרים:	רב הונא:								■	■	ט:
הלכה כאחרים.	אביי:	דאמר רבי יוחנן:								■	■	ט:
לתפילין - כאחרים, לקריאת שמע - כותיקין	ותיקין היו גומרין אותה עם הנץ החמה.	ותיקין היו גומרין אותה עם הנץ החמה, כדי שיסמוך גאולה לתפלה ונמצא מתפלל ביום.								■	■	ט:
מאי קראה - (תהלים ע"ב) ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים.	העיד רבי יוסי בן אליקים משום קהלא קדישא דבירושלים:	רבי זירא:								■		ט:
כל הסומך גאולה לתפלה - אינו נוזק כל היום כולו.	איני? והא אנא סמכי ואיתוקן?	אמר ליה: רבי יוסי בן אליקים								!		ט:
במאי איתוקת - דאמטיית אסא לבי מלכא התם נמי מבעי לך למיהב אגרא למחזי אפי מלכא לעולם ישתדל אדם לרוץ לקראת מלכי ישראל, ולא לקראת מלכי ישראל בלבד אלא אפילו לקראת מלכי אומות העולם שאם יזכה - יבחין בין מלכי ישראל למלכי אומות העולם.	כי עיילת להתם שאיל בשלמא דרב ברונא אחי במעמד כל החבורה, דאדם גדול הוא ושמה במצות: זימנא חדא סמך גאולה לתפלה ולא פסיק חוכא מפומיה כוליה יומא.	היכי מצי סמיך?								?		ט:
בתחלה הוא אומר: (תהלים נא) ה' שפתי תפתח, ולבסוף הוא אומר: (תהלים י"ט) יהיו לרצון אמרי פי וגו'.	והא אמר רבי יוחנן: תהא בתפלה של ערבית.	והא אמר רבי יוחנן: תהא בתפלה של ערבית.								■	?	ט:
איהו בן העולם הבא - זהו הסומך גאולה של ערבית לתפלה של ערבית.	תהא בתפלת המנחה.	אלא אמר רבי אלעזר:								?		ט:
אפילו תימא אכולהו, וכיון דקבעוה רבנן בתפלה - כתפלה אריכתא דמיא, דאי לא תימא הכי, ערבית היכי מצי סמיך? והא בעי למימר השכיבנו אלא, כיון דתקינן רבנן השכיבנו - כגאולה אריכתא דמיא, הכי נמי, כיון דקבעוה רבנן בתפלה - כתפלה אריכתא דמיא.	מכדי, האי יהיו לרצון אמרי פי - משמע לבסוף ומשמע מעיקרא - דבעינא למימר. מאי טעמא תקנוהו רבנן לאחר שמונה עשרה ברכות? לימרו מעיקרא	רבי יהודה בריה דרבי שמעון בן פזי:								!		ט:
הואיל ולא אמרו דוד אלא לאחר שמונה עשרה פרשיות, לפיכך תקינו רבנן לאחר שמונה עשרה ברכות.	הני שמונה עשרה, תשע עשרה היוין	הני שמונה עשרה, תשע עשרה היוין								?		ט:
אשרי האיש ולמה רגשו גוים חדא פרשה היא.	מאה ושלוש פרשיות אמר דוד, ולא אמר הללויה עד שראה במפלתן של רשעים, שנאמר: (תהלים ק"ד) יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את ה' הללויה.	הני מאה ושלוש, מאה וארבע היוין								?		ט:
אלא שמע מינה: אשרי האיש ולמה רגשו גוים חדא פרשה היא.	כל פרשה שהיתה חביבה על דוד, פתח בה באשרי וסיים בה באשרי פתח באשרי - דכתיב, (תהלים א') אשרי האיש, וסיים באשרי - דכתיב (תהלים ב'), אשרי כל חוסי בו.	דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן:								■	!	ט: